

- a 2014. szeptember 3-i bizottsági határozat (457) preambulumbekzdésének a) pontja értelmében a fellebbezővel szemben kiszabott 82 874 000 euró összegű bírságot adott esetben csökkentse arányos összegűre;
- adott esetben az ügyet új eljárás lefolytatása céljából utalja vissza a Törvényszékhez;
- az ellenérdekű felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező lényegében a következőket adja elő:

- a Törvényszék elmulasztotta teljesíteni az EUMSZ 263. cikkben előírt azon kötelezettségét, hogy elégséges felülvizsgálatot gyakoroljon a vitatott határozat felett, különösen annak kapcsán, hogy a Törvényszék a jelen ügyben hiányos és szelektív bírósági felülvizsgálaton alapuló téves megközelítést alkalmazott. A határozatban vizsgált és a fellebbező által vitatott összes kapcsolatfelvétel ellenére a Törvényszék e kapcsolatfelvételeknek csak kevesebb mint a felét vizsgálta felül, anélkül hogy a felülvizsgálandó vagy felül nem vizsgálandó konkrét kapcsolatfelvételek kiválasztása tekintetében elegendő indokolással szolgált volna, továbbá anélkül, hogy erre bármilyen jogalapja lett volna;
 - a Bizottság és a Törvényszék az EUMSZ 101. cikk alkalmazását illetően tévesen alkalmazta a jogot, különösen a fellebbező által elkövetett azon „átfogó”, cél általi versenykorlátozás megállapítása kapcsán, amely főként az általános piaci változásokra és az árak alakulásával kapcsolatos előrejelzésekre vonatkozó információcserén keresztül valósult meg. Ráadásul a Bizottság és a Törvényszék elmulasztotta figyelembe venni az egységes és folyamatos jogsértés alátámasztásának alapjául szolgáló, a Bíróság ítélezési gyakorlatában alkalmazott feltételeket;
 - a Bizottság és a Törvényszék a fellebbezővel szemben kiszabott bírság kiszámítása tekintetében tévesen alkalmazta a jogot. Különösen, a Törvényszék elmulasztotta figyelembe venni a saját hiányos és szelektív felülvizsgálatából (amennyiben a szóban forgó vitatott kapcsolatfelvételek közül csak néhányat ellenőrzött) származó hatásokat, következésképpen pedig elmulasztotta gyakorolni a kiszabott bírsággal kapcsolatos korlátlan felülvizsgálati jogkörét. A Törvényszék ezenkívül tévedett azáltal is, továbbá elmulasztotta megfelelően megindokolni azt is, hogy a fellebbező nem SIM-kártyákból származó jövedelmeit is figyelembe vette, ami túlzott, következésképpen aránytalan bírságot eredményezett.
- További érvek vonatkoznak a következőkre: a bizonyítékoknak a Törvényszék általi számos elferdítése; a potenciálisan hiteltelen bizonyítékot illetően a bizonyítási teher téves megosztása; a Bizottság által a fellebbezővel szemben felhasznált olyan bizonyítékkal kapcsolatos téves jogalkalmazás, amelyet a Bizottság eljárása során nem tettek hozzáférhetővé.
- Vagylagosan, az ítélet sérti az arányosság elvét, különösen a következők miatt: a Törvényszék elmulasztotta megfelelő bírságcsökkentésben részesíteni a fellebbezőt azon a jogcímen, hogy a szóban forgó jogsértésben korlátozott mértékben vett részt; az enyhítő körülmények nem megfelelő figyelembevétele; a fellebbezővel szemben kiszabott bírság abszolút összege aránytalan.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-199/04. RENV. sz., Gul Ahmed Textile Mills Ltd kontra Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. december 15-én hozott ítélete ellen a Gul Ahmed Textile Mills Ltd által 2017. február 24-én benyújtott fellebbezés

(C-100/17. P. sz. ügy)

(2017/C 168/28)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (képviselők: L. Ruessmann ügyvéd, J. Beck solicitor)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék ítéletét;
- határozzon az ügy érdeméről, és helyezze hatályon kívül a 397/2004 rendeletet⁽¹⁾, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy az érdemben határozzon a megsemmisítés iránti kérelemről; és
- a Tanácsot kötelezze a felperes részéről a fellebbezés és a Törvényszék előtti eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező a következő érvekre hivatkozik:

- A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy a fellebbezőnek már nem áll fenn a második és harmadik jogalaphoz fűződő érdeke. Annak megállapítása során, hogy a fellebbezőnek továbbra is fennáll-e az ügysző fűződő érdeke, a Bíróságnak a rendelkezésére álló összes bizonyítékot és információt figyelembe kell vennie, és az általános összefüggéseket kell vizsgálnia. A Tanács dömpingkülönbözetre vonatkozó számításában szereplő hibák módszertani okokra vezethetők vissza, és azok a jövőben megismétlődhetnek.
- A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben anélkül, hogy a felperes érveit megfelelő módon figyelembe vette volna (esetenként annak figyelmen kívül hagyásával) megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazatban a termelésnek az uniós ágyneműpiac magas minőségű szegmense felé való elmozdulása és az uniós gazdasági ágazathoz kapcsolódó török termelőkötől való növekvő uniós ágyneműimport nem törte meg az állítólagos dömping és az uniós gazdasági ágazat által állítólagosan elszenvedett kár közötti okozati összefüggést. Ezenfelül a Törvényszék a megállapításait a 397/2004 rendeletben rögzített tények elferdítésére és a tények pontatlan jogi minősítésekre alapította.

⁽¹⁾ A Pakisztánból származó pamutféle ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2004. március 2-i 397/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 66., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 50. kötet, 26. o.).

A Curtea de Apel Pitești (Románia) által 2017. február 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SC Cali Esprou SRL kontra Administrația Fondului pentru Mediu

(C-104/17. sz. ügy)

(2017/C 168/29)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel Pitești

Az alapeljárás felei

Felperes: SC Cali Esprou SRL

Alperes: Administrația Fondului pentru Mediu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Értelmezhető-e úgy a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikke, hogy azzal ellentétes az olyan uniós tagállami szabályozás elfogadása, amely díjat vezet be a csomagolt árut és csomagolást a belföldi piacon forgalomba bocsátó olyan gazdasági szereplővel szemben, aki nem tesz semmit az áruval vagy a csomagolással, hanem azokat változatlan formában ruházza át egy olyan gazdasági szereplő számára, aki maga értékesíti az árut a végső fogyasztónak, a díj összegét pedig kilogrammonként (kg) határozza meg, egyfelől a hasznosításra vagy az energetikai hasznosítással működő égetőkben történő égetésre, az újrafeldolgozás hasznosításra vonatkozó minimális célkitűzéseknek megfelelő mennyiségű csomagolási hulladék, másfelől a ténylegesen hasznosított vagy energetikai hasznosítással működő égetőkben elégetett, újrafeldolgozás útján hasznosított csomagolási hulladék mennyisége közötti különbség alapján?

⁽¹⁾ A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 365., 10. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 13. kötet, 349. o.)